

Andorra, paradís de Lil·liput

Tot i que el govern andorrà ha engegat una sèrie de mesures per treure's de sobre l'estigma de paradís fiscal, que l'ha convertit en objecte d'atenció dels països veïns, l'OCDE el va incloure en la llista de refugis fiscals que publicà al juny.

L'estat espanyol va incloure Andorra en la llista de paradisos fiscals poc després que, el 1993, el Principat esdevingués un estat de dret constitucional. Això alertà els andorrans que, a més dels canvis profunds que la lletra i l'esperit constitucional havia d'aportar al país, també caldria incloure-hi accions suficients per a poder treure's de sobre aquest estigma.

A hores d'ara, en la realització d'allò que els medis polítics i econòmics andorrans n'han dit la "constitució econòmica", pocs han estat els canvis significatius pel que fa als factors que indueixen a veure Andorra com un país díscol, si bé pel camí la majoria liberal que sustenta el govern de Marc Forné ha renunciat a la idea de legislar a favor de l'entrada de societats *off-shore*, mesura que hauria agreujat la visió del país com un "forat negre" de la fiscalitat dels països europeus veïns. Entre els canvis significatius, hi ha hagut la promulgació d'una llei que penalitza el contraban —que va tancar l'anomenada "crisi del tabac"— i el projecte de crear un paquet de noves mesures impositives, com l'impost indirecte per mòduls al sector financer, que la banca ha recorregut davant dels tribunals. Encara en projecte i difícilment realitzables en la present legislatura, que s'acaba el febrer vinent, hi ha l'impost de transmissions patrimonials entre vius i un impost indirecte per al sector serveis. Però, cap canvi en perspectiva pel que fa a la qüestió medul·lar: l'existència

ARXIU / RAFA GIL

ARXIU

del secret bancari, que impedeix al fisc dels estats veïns de controlar els fluxos d'evasió i a l'estat andorrà d'establir cap mena d'imposició sobre el capital.

Mentrestant, els efectes de la consideració de paradís fiscal s'han fet notar en àmbits diversos. La inclusió d'Andorra en la llista de paradisos que l'OCDE va fer pública el mes de juny i l'exigència d'aquesta organització internacional perquè el país adopti una fiscalitat harmonitzada i faci efectiu l'intercanvi d'informació entre estats sobre subjectes fiscals té una data clau, el 31 de juliol de 2001, a partir de la qual aquest fòrum de cooperació internacional ha amenaçat d'aplicar sancions econòmiques. La reacció del cap de govern a l'ultimàtum va ser taxativa: "An-

Els treballadors espanyols a Andorra també han de pagar, des de l'any passat, l'IRPF espanyol. Els empresaris andorrans temen que deixin d'arribar treballadors espanyols no qualificats. A sota, el cap del Govern d'Andorra, Marc Forné.

XXIX premis OCTUBRE

PREMI MITJANS DE COMUNICACIÓ AL MILLOR VÍDEO CORPORATIU I DE PROMOCIÓ D'IMATGE D'UNA TV LOCAL DELS PAÏSOS CATALANS

BASES DE LA CONVOCATÒRIA

- LLIURAMENT DE DUES CÒPIES -UNA COM A MÍNIM EN FORMAT VHS- A L'ADREÇA D'EL TEMPS (AV. BARÓ DE CÀRCER, 40, 13, 46001, VALÈNCIA) ABANS DEL DIA 16 D'OCTUBRE. HI HAURÀ DE CONSTAR LA REFERÈNCIA COMPLETA DE LA TV PARTICIPANT I LES DADES DE CONTACTE. I UNA DECLARACIÓ SIGNADA PER LA PERSONA RESPONSABLE DE L'EMPRESA O LA INSTITUCIÓ EXPOSANT QUE NO S'HAN VULNERAT EN LA REALITZACIÓ DEL VÍDEO ELS PRECEPTES LEGALS ESTABLERTS EN L'ÀMBIT AUDIOVISUAL EN MATÈRIA DE DRETS D'AUTOR I SIMILARS.
- ELS VÍDEOS HAURAN DE SER SUBSTANCIALMENT ORIGINALS. CALDRÀ ADJUNTAR UNA MEMÒRIA EXPLICATIVA (MÀXIM 20 LÍNIES) ACOMPANYADA DELS CRÈDITS COMPLETS DELS AUTORS (CREATIUS, TÈCNICS, ETC.) I UNA RELACIÓ DETALLADA DE LES FONTS D'IMATGE I SO I DELS INSTRUMENTS RELLEVANTS DE PROGRAMARI I D'ENREGISTRAMENT UTILITZATS.
- LA DURACIÓ MÀXIMA DE LES CINTES SERÀ DE DOS MINUTS.
- EL JURAT ESTARÀ FORMAT PER JOSEP GAVALDÀ, JOSEP LLUÍS GÓMEZ-MOMPART, ANTONI LABUNA, ENPAR PONS I MIQUEL DE MORAGAS.
- EL LLIURAMENT DEL PREMI ES FARÀ PÚBLIC EL DIA 28 D'OCTUBRE DURANT EL SOPAR DELS PREMIS OCTUBRE. HI PODRAN ASSISTIR DUES PERSONES EN REPRESENTACIÓ DE L'ENTITAT GUANYADORA.

dorra no aixecarà el secret bancari", va assegurar el cap de Govern, Marc Forné.

Una altra conseqüència de la inclusió en la famosa llista negra ha tingut per víctimes propiciatòries els treballadors espanyols arribats a Andorra a partir del primer de gener de 1999, als quals la llei de l'IRPF espanyola reclama la contribució corresponent, com fa a tots els espanyols residents a paradisos fiscals. La mesura de Madrid va causar enrenou entre aquests treballadors i també entre l'empresariat andorrà, que veu com la mà d'obra no qualificada espanyola, cada cop menys abundant, pot arribar a desaparèixer. El 13 de setembre el cas arribava al Senat de Madrid, en què el Grup Popular va votar contra una proposició de modificar la llei, presentada per Entesa Catalana de Progrés, en el sentit que es distingís entre els residents per raons fiscals i els treballadors assalariats, molts dels quals tenen per únic ingrés el salari mínim andorrà (112.000 pessetes al mes) en un país on l'habitació té un cost molt alt. El cas és ara en mans del Defensor del Poble i sembla que només un conveni de govern a govern podria resoldre el problema a curt terme.

Sigui com sigui, Andorra és un país de Lil·liput en què els comptes financers tenen també unes dimensions modestes en comparació amb les d'uns altres països com Suïssa o Luxemburg. Els dipòsits bancaris als sis bancs existents al país pirinenc (dos dels quals són totalment autòctons i els altres quatre més o menys participats per la Caixa, Banco Bilbao-Vizcaya, Banc Sabadell i la societat suïssa J. Henry Schroder) sumaven l'any passat 1,3 bilions de pessetes, i el total de recursos gestionats (capitals més accions i obligacions i títols diversos) podria doblar aquesta quantitat. Les xifres, encara que siguin modestes, no deixen de ser una espina clavada al cor de la UE i sobre la qual el Govern d'Andorra haurà de negociar a fons i en temps útil, si no vol que es repeteixin els ensurts que la pressió exterior ja li ha causat en uns altres temes.

Àlvar Valls